

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 443/2023-31

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou Linden law s. r. o., Medená 102/7, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ľubomír Lipovský, proti hodnoteniu „*Súdnej rady*“ č. SR 432/2022 z 1. júla 2022 a konečnému stanovisku „*Súdnej rady*“ č. SR 432/2022 z 21. februára 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 15. mája 2023 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 2 a čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojich práv podľa čl. 6 ods. 1 a 2, čl. 8, čl. 19 ods. 1 a 2 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) hodnotením „*Súdnej rady*“ č. SR 432/2022 z 1. júla 2022 a konečným stanoviskom „*Súdnej rady*“ č. SR 432/2022 z 21. februára 2023, ktoré navrhuje zrušiť. Okrem toho žiada priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a pripojených príloh vyplýva, že hodnotiacia komisia č. 2 pre obvod Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „hodnotiacia komisia“) v zmysle § 27a ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sudcoch a prísediacich“) vykonala pravidelné 5-ročné hodnotenie sťažovateľky ako sudkyne Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) za obdobie od 1. januára 2016 do 31. decembra 2020, pričom výsledkom hodnotenia hodnotiacej komisie č. SR 432/2022 z 1. júla 2022 bol výrok „výborný“, keďže súčet bodov pridelených sťažovateľke podľa § 27d zákona o sudcoch a prísediacich bol 86.

3. Sťažovateľka nespokojná s hodnotením hodnotiacej komisie využila svoje oprávnenie podľa § 27e ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich a požiadala o doplnenie alebo spresnenie hodnotenia,

pričom vyjadrila nesúhlas s krátením bodov vo veciach vedených okresným súdom pod sp. zn. 16 Csp 54/2019 a sp. zn. 16 Csp 90/2018, ako aj s tým, že do hodnotenia bolo zahrnuté konanie sťažovateľky 25. júna 2021 nespádajúce do hodnoteného 5-ročného obdobia.

4. Hodnotiaca komisia listom z 11. augusta 2022 sťažovateľke oznámila, že jej žiadosti nemieni úplne vyhovieť a listom z 11. augusta 2022 požiadala sudcovskú radu okresného súdu, aby zaujala stanovisko k sporným otázkam, čo táto urobila 25. augusta 2022, pričom za dôvodnú uznala len druhú námietku sťažovateľky týkajúcu sa porušenia zásad sudcovej etiky mimo hodnoteného 5-ročného obdobia.

5. Na základe stanoviska sudcovej rady okresného súdu hodnotiaca komisia v zmysle § 27e ods. 5 zákona o sudcoch a prísediacich svoje hodnotenie (bod 2) nezmenila, o čom sťažovateľku informovala listom č. SR 432/2022 z 28. februára 2023 označeným ako „*Konečné stanovisko k námietkam*“.

6. Dňa 12. apríla 2023 bola predsedovi Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“) doručená sťažnosť sťažovateľky na postup hodnotiacej komisie, ako aj návrh na odvolanie jej členiek.

7. Predseda súdnej rady sťažovateľke listom č. CR-1117/2023-3396 z 27. apríla 2023 oznámil, že jej podanie odkladá bez ďalšieho opatrenia. Vo vzťahu k námietkam sťažovateľky na postup hodnotiacej komisie uviedol, že sťažovateľka vyčerpala všetky postupy a prostriedky obrany pred hodnotením hodnotiacej komisie a keďže hodnotenie sudcu nie je preskúmateľné súdom (§ 27e ods. 5 zákona o sudcoch a prísediacich), o to viac nemôže byť preskúmané súdnou radou, prípadne predsedom súdnej rady na základe sťažnosti sudcu. Vo vzťahu k návrhu na odvolanie členiek hodnotiacej komisie uviedol, že sťažovateľka nepatrí medzi subjekty oprávnené navrhnúť odvolanie člena hodnotiacej komisie.

II.

Argumentácia sťažovateľky

8. Sťažovateľka, vychádzajúc z § 27b ods. 2 prvej vety zákona o sudcoch a prísediacich, podľa ktorého členov hodnotiacej komisie volí a odvoláva súdna rada, označuje súdnu radu za porušovateľa jej práv a slobôd, pričom v ústavnej sťažnosti [čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] tvrdí, že vzhľadom na to, že o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd, vo veci jej hodnotenia ako sudkyne okresného súdu je daná prieskumná právomoc ústavného súdu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka porušenia základných práv sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 2 a čl. 50 ods. 2 ústavy a jej práv podľa čl. 6 ods. 1 a 2, čl. 8, čl. 19 ods. 1 a 2 a čl. 13 dohovoru hodnotením „*Súdnej rady*“ č. SR 432/2022 z 1. júla 2022 a konečným stanoviskom „*Súdnej rady*“ č. SR 432/2022 z 21. februára 2023 (bod 1).

10. Ústavný súd v úvode posúdenia podania sťažovateľky považuje za potrebné dať do pozornosti, že jeho viazanosť návrhom na začatie konania sa popri viazanosti rozsahom a dôvodmi prejavuje

predovšetkým vo viazanosti petitom tohto návrhu, teda v konaní podľa čl. 127 ústavy tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha, čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Takto vymedzený rozsah prieskumu ústavného súdu môže byť vo výnimočných okolnostiach modifikovaný (zvyčajne rozšírený) dôvodmi ústavnej sťažnosti (tak ako to *expressis verbis* vyplýva z § 45 zákona o ústavnom súde; pozn.), z ktorých ale musí zrozumiteľne vyplývať nespochybniteľný záujem sťažovateľa podrobiť ústavnoprávnemu prieskumu konkrétne a adresne vymedzené rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah (vymedzený predmetom, subjektom a inými, najmä časovými súvislosťami), na čo musí nevyhnutne vecne nadväzovať aj pregnantná súvzťažná ústavnoprávna argumentácia sťažovateľa. Jedine za kumulatívneho splnenia týchto podmienok je tak potom možné prekročiť petit ústavnej sťažnosti pri rešpektovaní ontologickej podstaty tohto ústavného inštitútu, potierajúc pritom prehnanú ústavnoprávnu solemnitú, ktorej dôsledky by mohli ohroziť materiálnu ochranu sťažovateľových základných práv a slobôd (m. m. I. ÚS 514/2020).

11. Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd (§ 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Týmito dokumentmi sťažovateľ v podstate preukazuje svoje tvrdenia o porušení konkrétnych základných práv a slobôd konkrétnym orgánom verejnej moci. Ústavný súd už judikoval, že jednou z osobitných náležitostí návrhu na začatie konania pred ústavným súdom je aj kópia právoplatného rozhodnutia, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody sťažovateľa (m. m. uznesenie ústavného súdu č. k. III. ÚS 441/2013 z 26. septembra 2013, ZNaU 67/2013).

12. Sťažovateľka (sudkyňa okresného súdu, zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom) k ústavnej sťažnosti nepripojila kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu súdnej rady, ktorým malo dôjsť k porušeniu jej základných práv a slobôd, pretože reálne neexistujú. Pripojila však hodnotenie hodnotiacej komisie č. SR 432/2022 z 1. júla 2022 (bod 2) a list hodnotiacej komisie č. SR 432/2022 z 28. februára 2023 označený ako „*Konečné stanovisko k námietkam*“ (bod 5 tohto uznesenia).

13. Ústavným zákonom č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ústavodarca definoval súdnu radu ako ústavný orgán sudcovskej legitimity (čl. 141a ods. 1 ústavy), ktorej pôsobnosť vymedzuje čl. 141a ods. 6 ústavy.

14. Hoci súdna rada dohliada, či sudca spĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti, ktoré dávajú záruku, že funkciu sudcu bude vykonávať riadne po celý čas trvania funkcie sudcu [§ 141 ods. 6 písm. h) ústavy], a vydáva zásady sudcovskej etiky v spolupráci s orgánmi sudcovskej samosprávy [§ 141 ods. 6 písm. l) ústavy], hodnotenie sudcu do pôsobnosti súdnej rady nepatrí, čo potvrdzuje aj oznámenie predsedu súdnej rady č. CR-1117/2023-3396 z 27. apríla 2023 (bod 7 tohto uznesenia).

15. Žiadnym výkladom § 27b ods. 2 prvej vety zákona o sudcoch a prísediacich (bod 8 tohto uznesenia) nemožno dospieť k záveru, že hodnotenie sudcu podľa § 27a ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch a prísediacich, ktorého výsledkom podľa § 27e ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich je výrok a) „výborný, ak súčet bodov pridelených podľa § 27d je 86 až 100, b) „dobrý“, ak súčet bodov pridelených podľa § 27d je 60 až 85, resp. c) „nevyhovujúci“, ak súčet bodov pridelených podľa § 27d je 59 a menej, je hodnotením súdnej rady spadajúcim do prieskumnej právomoci ústavného súdu.

16. Ústavný súd aj pri snahe pochopiť nespokojnosť sťažovateľky s odôvodnením jej hodnotenia hodnotiacou komisiou nenachádza žiadnu príčinnú súvislosť medzi týmto hodnotením a sťažovateľkou namietaným porušením jej práv špecifikovaných v bode 1 tohto uznesenia, a to bez ohľadu na to, že napriek výsledku hodnotenia „výborný“ jej bol počet bodov hodnotiacou komisiou znížený.

17. Len pre ilustráciu k hypotetickým úvahám sťažovateľky k namietanému porušeniu prezumpcie nevinu (bod 31 a nasl. ústavnej sťažnosti) ústavný súd poznamenáva, že sťažovateľka v ústavnej sťažnosti netvrdila, že kvôli hodnoteniu hodnotiacej komisie bolo proti nej vedené disciplinárne konanie, že disciplinárny senát rozhodol o jej konkrétnom disciplinárnom previnení, že vyčerpala opravný prostriedok proti disciplinárnemu rozhodnutiu a že príslušný senát o ňom rozhodol; netvrdila ani to, že by namietané hodnotenie bolo v priamej príčinnej súvislosti s návrhom na začatie disciplinárneho konania podaným ministerkou spravodlivosti Slovenskej republiky ešte pred výsledkom hodnotenia sťažovateľky 23. júna 2022 (bod 13 ústavnej sťažnosti), hoci porušenie zásad sudcovskej etiky, ku ktorému došlo mimo hodnotiaceho obdobia (25. júna 2021), bolo hodnotiacou komisiou zohľadnené (bod 15 ústavnej sťažnosti a s. 14 posledný odsek v dolnej časti hodnotenia č. SR 432/2022 z 1. júla 2022). Okrem toho v časti týkajúcej sa porušenia zásad sudcovskej etiky mimo hodnotiaceho obdobia bolo námietke sťažovateľky vyhovené [bod II písm. c) zápisnice zo zasadnutia Sudcovskej rady pri okresnom súde z 24. augusta 2023], hoci sa to v konečnom stanovisku hodnotiacej komisie č. SR 432/2022 z 21. februára 2023 v bodovom hodnotení nepremietlo.

18. Keďže ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti nezistil žiadnu možnosť porušenia základných práv a slobôd súdnou radou, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (m. m. IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, II. ÚS 172/2011, I. ÚS 143/2014), podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 15. augusta 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu